

17.oktober 1963.

WS/VM.

Gårdbruker Håkon Eidahl og frue
Sætrang
Hønefoss.

Kjære herr og fru Eidahl,

Først må jeg takke Dem så meget på egne vegne og på vegne av dosenten Bertil Almgren og hans svenske studenter for den strålende mottakelse vi fikk på Sætrang. Det kom jo som en stor overraskelse på meg at dere ville traktere oss alle, og deilig smakte det hele. På reisen videre kom studentene gang på gang tilbake til hvilken opplevelse det var for dem den vakre høstdagen å se beliggenheten av den gård som har gitt et av våre største, eldre jernaldersfunn, å se utsikten fra Gaustad til Vassfaret og samtidig se et norsk hjem og bli traktert med den gjestfrihet de mottok hos dere. Det var også for meg en stor glede å hilse på herr Bernt Eidahl igjen og hans husbestyrerinne. Vil De være så vennlig å hilse ham fra meg ?

Angående innskriften på minnesteinen så ble vi jo enige om at den skulle være kort. Jeg har ennå ikke helt gjennomtenkt saken, men her er et forslag:

"Her lå den store haugen som i 1834 ga Sætrangfunnet: en rikt utstyrt grav for mann og kvinne fra 2nen halvdel av 4de århundre etter Kristus. "

Eventuelt kan man føye til:

Funnet oppbevares på Universitetets Oldsaksamling,Oslo.

Det siste er ikke nødvendig. Jeg synes det kanskje helst ikke bør være med.

Mange hilsener og igjen takk !

D e r e s

Wencke Slomann.

1.november 1963.

WS/VM.

Direktør Arne B. Bang
Foreningen til Bægnavassdragets
Regulering
H ø n e f o s s.

Kjære direktør Bang,

Først må jeg sende Dem min beste takk for oppgjøret og for samarbeidet i Valdres. Så må jeg bry Dem en gang til, denne gang i Deres egenskap av leder for Ringeriksmuseet. I Dagbladet lørdag den 26.oktober i år er gjengitt en lengre uttalelse av overingeniør Th. Johnsen i Regionalplankomiteén for Osloområdet. Han har tydeligvis store planer for Ringerike, og det som synes å være nærmest forestående etter artikkelen, er en boligreising for 20 000 familier i, jeg siterer: "den fine, vestvendte hellinga fra Klekken og ned til Hønefoss". Så vidt jeg kan forstå må iallfall en del av disse 20 000 gå rett over Sætrang-gårdene. For de øvrige 30 - 40 000 nye boliger som han har tenkt seg plassert i den nye, store kommunen, har han øyensynlig ikke et så avgrenset geografisk område.

Som De nok kan forstå bør Oldsaksamlingen snarest mulig komme inn i bildet her, og det jeg vil spørre Dem om er hvem eller hvilken instans bør i første omgang varsles om at det her kan ligge ganske mange fortidsminner? Det er vel rimeligere at vi henvender oss til en mann eller et "vesen" på Ringerike enn til en i Oslo.

Mange hilsener

D e r e s

Wencke Slomann.

RINGERIKES MUSEUM

TLF.: FORMANNEN, HØNEFOSS 127
NESTFORMANNEN, HØNEFOSS 4139

NORDERHOV P.Å., DEN 18. desember 1963

Fr. Wencke Slomann,
Universitetets Oldsakssamling,
Frederiksgt. 2,
O s l o l.

Kjære fr. Slomann.

Jeg skammer meg litt over at jeg ikke har besvart Deres elskverdige skrivelse av 1. november tidligere, men i forbindelse med det spørsmålet De nevnte hadde jeg klippet ut en artikkel i Ringerikes Blad, som jeg først nu har funnet. Jeg vedlegger en fotostatkopi. Signatur O.L. er en historieinteressert mann i Haugsbygda som heter O. ^{let}Loeshagen.

Med hensyn til overingeniør Th. Johnsens artikkel om Regionalplankomiteens arbeide når det gjelder Ringerike, tror jeg ikke det er nødvendig å komme så meget inn på ^{den} _a ennu. Det er så mange planer her på Ringerike. Alt er avhengig av om når og hvor Ringeriksbanen blir bygget og også om når og hvor den autostradaen som vi må ha mellom Oslo og Ringerike snart, skal bygges. Økningen i trafikken tvinger frem en ordning av begge disse to spørsmål. Endepunktet på Ringerike for de to nevnte anlegg vil betinge hvor tettbebyggelsen vil komme til å bli.

Fra 1. januar 1964 vil Ringerikskommunene være sluttet sammen til en kommune "Ringerike". Det vil antagelig her bli tilsatt en teknisk rådmann. Hele distriktet vil være en bygningskommune. Reguleringsplaner etc. vil da naturligvis bli utarbeidet hos den tekniske rådmann, og han bør naturligvis stå i kontakt med Oldsakssamlingen av hensyn til fortidsminner i de strøk som vil bli berørt. Ringerikes Museum har dessuten

anmodet kommunen om stadig å ha en nemnd med fem medlemmer, som kan stå i forbindelse med Ringerikes Museum, og som da senere også helst skal danne kontaktorgan mellom kommunen og Ringerike Historielag, som for tiden sover med meg som formann. Det har aldri tidligere vært noen støtte å få av de lokale institusjoner når det gjelder historieforskning og museumsarbeide eller fortidsgranskning. Det kan jo hende at forholdene nu forandrer seg, ikke minst fordi det kanskje går opp for både folk og styrende efter hvert at det kan være fare på ferde med hensyn til det gamle, som naturligvis raskt vil forsvinne hvis utviklingen ^{er et bestemt stykke} går slik som f.eks. overingeniør Johnsen nevner.

Som en første kontakt med Ringerike vil jeg imidlertid foreslå at man konfererer med den nye ordfører, stortingsmann Ole Nilsedalen, og til konferansen anmoder om å få tilstede rådmann Kaare Flaten. Dessuten vil naturligvis museet være interessert i å være representert på et slikt møte.

Jeg håper dette kan være til noen hjelp og orientering. Med ønske om en god jul og et godt nyttår sender jeg Dem mine beste hilsner.

Deres

Arne B. Bang

Arne B. Bang.

7. januar 1964.

WS/VM.

Direktør Arne B. Bang
Ringeriks Museum
Norderhov p.å.

Kjære direktør Bang,

Riktig mange takk for Deres lange og gode brev av 18/12-63, som jeg fant i går da jeg kom hjem fra juleferien. Så snart det blir orden her på museet skal jeg ta saken opp med professor Hougen, og så kan vi sette oss i kontakt med ordfører Nilsedalen. Hvis det da skulle bli arrangert et møte som det De foreslår, er også vi meget interessert i at Ringeriks Museum også er representert.

Tusen takk også for avisavtrykket. Jeg fikk det som utklipp allerede i høst og besøkte stedet i september. Det er ganske sikkert rester av en gravhaug som man har vært borte i på Sætrang, og jeg avtalte at museet så snart sneen og telen var gått skulle foreta en etterundersøkelse der samt en grundig registrering av hva der ennå måtte finnes av fortidsminner på Sætranggårdene.

Jeg er veldig glad for å få vite hvem O.L. er. Det har jeg undret meg på, og jeg tror kanskje jeg vil prøve å sette meg i forbindelse med herr Loeshagen.

Riktig mange hilsener og gode ønsker for det nye år

D e r e s

Wencke Slomann.

9. januar 1964.

WS/VM.

Herr Ole M. Sætrang
Haug pr. Hønefoss.

Kjære herr Sætrang,

Hermed følger innberetning om min befaring
i september 1963. Jeg sender den også til herr Jensen.

Det er ikke endelig avgjort hvem som kan ta
gravning og befaring til våren, men vedkommende vil
selvfølgelig sette seg i forbindelse med Dem før han
kommer.

Vennlig hilsen

Wencke Slomann.

9. januar 1964.

WS/VM.

Herr Rolf Jensen
Haug pr. Hønefoss.

Kjære herr Jensen,

Som De kanskje har hørt av Ole M. Sætrang foretok jeg i september 1963 en befaring av de tomter som kunne bli eller var blitt utparsellert av Sætrangs gård. Tilskyndelsen til befaringen var en artikkel om "Sætranggråen". Etter herr Sætrangs beskrivelse synes det som om man ved planeringen av Deres tomt har tatt et øvre lag av en gravrøys. Som De ser av min innberetning anbefaler jeg at det øvrige tas til våren, da De ellers bare vil få besvær med steinene i haven.

Det er ennå ikke bestemt hvem som kommer til å ta gravningen, men vedkommende vil sette seg i forbindelse med Dem før han kommer.

Jeg vedlegger et eksemplar av Fredningsloven.

Med hilsen

Wencke Slomann.